

Ca urmare a încă unui rând de alegeri “decisive”, desfășurate la sfârșitul săptămânii trecute, multa lume va fi speriată de propaganda anti-rusească. Noii învingători vor fi creionați în culori roșii și tuse aspre. Drumul nostru, cum altfel decât ascendent, spre raiul european, va fi blocat de o gașcă de barbari hotărâți să ne deturneze spre ținuturile înghetate ale stepei.

Toată această opoziție dialectică între lumea civilizată a Apusului și primitivismul politic traditionalist al Moscovei poate pacali pe foarte mulți. Am fost la rândul meu înșelat de războiul psihologic desfășurat de regimul lui Vladimir Putin. Nu în sensul în care vânătorul de tigri masca prin scenarii nu foarte iscusite caracterul autoritar al puterii, ci prin opoziția relativ viguroasă în fața unui globalism anglo-saxon tot mai violent. Expulzarea unor agenții străine cum sunt oficiile lui George Soros, miza pe cartea ortodoxă, disidența informațiilor practică de Russia Today, sunt doar câteva din exemplele de acțiuni derulate în contradicție directă cu linia oficială a Occidentului. Din aceste motive mi s-a născut ideea că Rusia ar putea fi un bastion împotriva curentului noii ordini mondiale. Asta până am dat cu ochii de filozofia ideologilor semi-oficiali ai Moscovei, Alexander Dugin și Igor Ivanov.

Departă de a fi niște conservatori, chiar și în versiune rusească, nici macar niște naționaliști desueți, cei doi gânditori se remarcă tocmai printr-un elan globalist surprinzător de vivace.

Într-un articol publicat pe [“gulfnews.com”](http://gulfnews.com), sub titlul “Nevoia de Integrare Europa-Rusia”, fostul ministru de externe [Ivanov](#) încearcă să argumenteze că fără o integrare politică mai accentuată cele două entități vor decădea.

“Dacă, la rândul ei, Europa nu va reuși să răspundă la provocările secolului 21, se va confrunta cu stagnare economică, creșterea tensiunilor sociale și instabilitate politică. Într-adevăr, cum producția industrială va migra spre Asia de Est, iar inovația va fi cantonată în America de Nord,

Europa risca sa-si piarda pozitia pentru cele mai bune pietre internationale. Din acest motiv, insasi proiectul european ar putea fi pus la indoiala.

Pentru a evita aceste rezultate, Rusia si Europa trebuie sa identifice acele domenii unde interesele lor converg si sa lucreze pentru a stabili parteneriate reciproc avantajoase in acele domenii. Totusi, pentru ca acest lucru sa se intample, este nevoie ca ele sa isi schimbe perceptia negativa pe care o au una despre cealalta”

Ivanov nu vede Rusia intrata in NATO intr-un interval de timp mediu, dar nu pare sa aiba vreun dubiu legat de prezenta tarii sale intr-o constructie europeana mai ampla. “(...) intr-un secol globalizat, este singura optiune”, afirma categoric fostul oficial moscovit.

Daca Ivanov poate fi suspectat de simpatii occidentale stipendiate discret de elitele anglo-saxone, in aceeași masura in care Mihail Gorbaciov a devenit o flasnetă a globalismului ecologist, cu greu se poate sustine un lucru asemanator despre [Alexander Dugin](#) . Proiectul sau de suflet il reprezinta Eurasia, adica o uniune similara constructiei comunitare europene, cu diferentele geografice de rigoare. Consolidarea acestei idei politice se va face, in opinia lui Dugin, prin aderenta la traditionalism si antiteza la filozofia iluminista dominanta in Vestul aflat intr-o decadenta generalizata. “Presupune crearea de diferite entitati transnationale politice si economice strategice unite de o comunitate de civilizatie si valori religioase (in unele cazuri religioase, in altele seculare si culturale). Ar trebui sa consiste in state integrate si sa reprezinte poli ai unei lumi multipolare. Uniunea Europeana ar trebui sa fie un exemplu de acest fel”, declara Dugin in cadrul unei dezbateri cu Olavo de Carvalho. Inspirat de scrierile esoterice ale unor ganditori ca Rene Guenon sau Julius Evola, Dugin pastreaza aparenta traditiei doar prin infatisarea pravoslavnică. Pentru ca altfel, de la steagul Eurasiei, care reprezinta simbolul “haosului magic”, pana la ideile propuse, ideologul rus merge, inconstient sau nu, brat la brat alaturi de cei mai infocati comunisti de extractie internationalista, ascunsi sub palariile Council of Foreign Relations, Trilateral Commission, Bilderberg Club, Aspen Institute, samd. Si asta chiar daca ignoram babilonia New Age, plus “unitatea transcendentala a religiilor” si multe alte teozofii nastrusnice propagate de autorii de suflet ai lui Dugin, scrieri care se regasesc de altfel si in bibliografia oficiala a noii ordini mondiale. Mai evident este insa ca proiectul unui singur guvern mondial este complet irealizabil fara proiecte comunitare “restranse” precum Uniunea Europeana, Eurasia si cate vor mai fi. In fapt, planurile lui Dugin nu fac altceva decat sa dea o mana de ajutor arhitecturii descrise in “Noi”, “1984” sau “Minunata Lume Noua”, dupa preferinta. Apoi, trebuie inteles ca mijlocul de transmisie privilegiat pentru subversiunea religioasa, sociala si politica din ultimii 250 de ani l-a constituit

[dialectica](#)

. Adica, opozitia unor contrarii false, de tipul Rusia-Occident, din cenusă carora se naste progresul. Este o viziune conflictuala a istoriei. Nu mai insist acum asupra absentei complete din peisaj a unor idei precum subsidiaritate sau proprietate, deoarece in discursul lui Dugin

abunda abstractiile reci, precum “Ordinea viitoare”.

Asadar, in loc nelinisti viguroase generate de amenintarea ruseasca, progresistii nostri ar trebui sa stea relaxati gandindu-se ca asezarea geografica si mentala nu ne lasa sa picam in afara istoriei. Suntem prizonierii voluntari ai proiectului globalist indiferent in ce directie ne uitam. Poate doar daca am incerca sa recuperam cate ceva din traditia uitata sa mai avem vreo sansa, insa din pacate ne-am transformat din prima in sclavii viitorului.{jcomments on}